

A Pécsi Ítéltábla dr. Czudar Balázs ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű és **II.rendű felperes neve** II. rendű (mindketten címük) felpereseknek - a Dr. Sebők Imre Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2018. október 31. napján kelt .../26. sorszámú ítélete ellen a felperesek által 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes, mint adós és az alperes jogelődje, a ... Zrt. (a továbbiakban: alperes) mint hitelező 2008. július 19. napján ... szerződésszámon kölcsönszerződést kötöttek, melynek célja az I. rendű felperes által megvásárolni kívánt ... típusú személygépjármű finanszírozása volt.

A szerződés szerint a gépjármű vételára 2.922.000 forint, míg az I. rendű felperes által biztosított saját erő összege 621.376 forint volt. A kölcsönszerződésben a kölcsön összege, devizaneme 14.378,90 svájci frankban, a deviza elfogadáskori árfolyama 160,00 árfolyamban géppel, majd ennek áthúzását követően 2.300.624 (forintban) és 140,80 elfogadáskori árfolyamban került rögzítésre. Az áthúzás mellett a ... Kft. (címe) mint szállító pecsétje és ügyintézőjének szignója szerepelt.

A kölcsönszerződés a kamat mértékét 9,54%-ban, a referencia kamatláb mértékét az elfogadás időpontjában 3 hónapos CHF LIBOR-ban, míg a törlesztőrészletek számát és összegét egyaránt forintban és svájci frankban is tartalmazta.

A kölcsönszerződés szerint az I. rendű felperesnek a kölcsönt 2018. augusztus 1. napjáig 120 havi részletben kellett visszafizetni azzal, hogy a teljes hiteldíjmutató évi 11,17% volt,

mely az ÁSZF 9. pontja alapján írt feltételekkel megváltozhatott. A szerződés e körben még tartalmazta, hogy a THM meghatározása a forint fizetések alapján történt, mely fizetések meghatározásánál figyelembe vett devizaárfolyam érvényességének napja 2008. július 16. napja volt.

A kölcsönszerződés 6. pontjában a II. rendű felperes az I. rendű felperes tartozásáért készfizető kezességet vállalt.

A kölcsönszerződés 8.2. pontjában úgy rendelkezett, hogy a kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdések tekintetében a kölcsönt nyújtó üzletszabályzatának általános része, valamint az „Általános Szerződési Feltételek Személygépjármű Vásárlási Kölcsönhöz” rendelkezései, továbbá az Adatvédelmi Ügyféltájékoztató irányadóak, melyek a szerződés elválaszthatatlan mellékletét képezik. A szerződés aláírásával az I. rendű felperes kifejezetten elismerte, hogy a fenti okiratokat számára hiánytalanul átadták, azokat megismerte és az abban foglaltakat tudomásul vette.

Az I. rendű felperes és az alperes 2012. szeptember 21. napján kölcsönszerződésből eredő tartozások pénzügyi visszlízings szerződés keretében történő rendezéséről megnevezéssel megállapodást kötöttek, melyben megállapodtak, hogy a korábban kötött kölcsönszerződésből eredő követelések rendezése és a fedezet megerősítése érdekében ... szerződésszámon megállapodást kötnek. A megállapodás az I. pontjában, annak 1.1. alpontjában tartalmazta a korábbi kölcsönszerződésben finanszírozott személygépjármű azonosító adatait, valamint aktuális piaci árként 1.045.000 forintot. A szerződés az 1.2. alpontjában a kölcsöntartozás összegét 8.446,07 svájci frankban, a fennmaradó tartozás összegét 1.214,75 svájci frankban, míg az 1.3. alpontban a lízingdíjak megállapításánál alapul vett devizában megállapított Áfa nélküli gépjármű piaci árát 7.437,72 svájci frankban határozta meg.

A felperesek a keresetükben a kölcsönszerződés „devizanem: CHF” rendelkezése semmisségének megállapítását és a szerződés érvényessé nyilvánítását kérték azzal, hogy az alperest 3.575.918 forint megfizetésére kérték kötelezni. Kérték továbbá, hogy a bíróság a kölcsönszerződés érvénytelensége, az érvényessé nyilvánítás és az elszámolás okán az 1959. évi Ptk. 241.§-a alapján szüntesse meg a felek között a kölcsönszerződésből eredő tartozások pénzügyi visszlízings szerződés keretében történő rendezése tárgyában megkötött megállapodást.

A szerződés érvénytelensége körében arra hivatkoztak, hogy a felek között megkötött kölcsönszerződés kölcsönösszege vonatkozásában a szerződéskötést megelőzően tárgyaltak, mely egyedi megtárgyaltság folytán egymással forint alapú szerződést kötöttek. Hivatkoztak arra is, ha a szerződés mégis deviza alapú, úgy a szerződéskötés során a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás nem volt megfelelő és a felperesek nem voltak tisztában az árfolyamváltozás kockázatával, ami miatt alappal gondolhatták, hogy az nem valós, illetve az őket csak korlátozott mértékben terheli.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a kölcsönszerződésből, valamint az annak elválaszthatatlan részét képező Általános Szerződési Feltételekből a felperesek számára egyértelmű kellett legyen, hogy deviza alapú szerződést kötöttek, mellyel kapcsolatban az alperes a tájékoztatási kötelezettségének is eleget tett, ekként a kölcsönszerződés 8.1. pontja, valamint az Általános Szerződési Feltételek 8.1. és 8.2.

pontja alapján a felperesek számára világosnak és érthetőnek kellett lenni az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési feltétel is.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felpereseket kötelezte a perköltség megfizetésére.

Ítéletének indokolásában mindenekelőtt megállapította, hogy az Általános Szerződési Feltételek Személygépjármű Vásárlási Kölcsönhöz (ÁSZF), valamint az Adatvédelmi Ügyféltájékoztató a felek szerződésének részévé vált, mert a felperesek elismerték annak átvételét, megismerését és elfogadását. Hangsúlyozta, hogy a felek között az 1959. évi Ptk.523.§ (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződés jött létre, mely kölcsönszerződés egészét és az Általános Szerződési Feltételeket vizsgálva, valamint a felek között utóbb megkötött kölcsönszerződésből eredő tartozások pénzügyi visszlízing szerződés keretében történő rendezéséről szóló megállapodás alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a felek szerződése a felperesek álláspontjától eltérően deviza alapú kölcsönszerződés, annak devizaneme svájci frank volt.

Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződésen a kölcsön összege, devizaneme svájci frankban meghatározott összegének áthúzása kapcsán úgy foglalt állást, hogy abból nem következik, hogy a felperesek az alperessel forint alapú szerződést kötöttek, az áthúzott összeg mellé írt forint összeg tájékoztató jellegű, ahogy az aktuális deviza árfolyamot is áthúzással javították.

Alaptalannak találta a törvényszék a felperesek hivatkozását arra, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési kikötés tisztességtelen és a szerződés érvénytelen. A szerződés tartalma, valamint a részévé vált Általános Szerződési Feltételek felhívott rendelkezései alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a Kúria 2/2014. számú Polgári Jogegységi Határozatában foglaltaknak megfelelően adott tájékoztatást az árfolyamkockázatról. A tájékoztatás az átlagos fogyasztó számára is világosnak, érthetőnek minősült, ami miatt a vizsgált kikötés tisztességtelensége nem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperesek által megjelölt előzetes döntéshozatali eljárásban születendő döntés a perben nem minősült előzetes kérdésnek.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és azt kérték, hogy az ítéletábra állapítsa meg, a perbeli szerződés érvénytelen. Fellebbezésükben hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, mely szerint a szerződés deviza alapú tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződésben a kölcsön devizában meghatározott összege áthúzásra került, és helyette a felek az egyedileg megtárgyalt forintösszeget tüntették fel. Arra az esetre, ha az ítéletábra a szerződést deviza alapú szerződésnek minősíti, az árfolyamkockázat körében állították, hogy az alperes a tájékoztatási kötelezettségét megsértette, mert e körben követelményként rögzíthető, hogy az nem lehetett formális, annak ki kellett terjednie a felperesek, mint átlagos fogyasztók pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményekre is.

A felperesek a fellebbezésükben kérték a per tárgyalásának felfüggesztését az Európai Unió Bírósága előtt C-227/18. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.). 3.§-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. A (2) bekezdés értelmében a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez, jognyilatkozatokhoz kötve van. A Pp. idézett rendelkezésiben általános érvénnyel megfogalmazott rendelkezési elvből következően a per tárgyát és a bíróság eljárási lehetőségét a kérelem határozza meg. A rendelkezési elv jelenik meg és konkretizálódik a Pp.215.§-ában, amely az ítélet esetében azt jelenti, hogy a bíróság nem ítélt meg annál többet, mint amennyit a fél a keresetében, a viszontkeresetében vagy az ellenkérelmében kért.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés esetében a fellebbező féltől a fellebbezés tartalmi kellékeit illetően elvárt követelményeket a Pp. 235.§-ának (1) bekezdése határozza meg: a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul, és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.

A fellebbezés legfontosabb tartalmi eleme a bírósághoz címzett fellebbezési kérelem, amelynek - a kereseti kérelemhez hasonlóan - határozottnak kell lennie, tehát a fellebbező félnek meg kell jelölnie, hogy a határozat megváltoztatását mennyiben kéri. A határozott fellebbezési kérelem jelöli ki a fellebbezési eljárás kereteit a Pp.253.§ (3) bekezdése szerint, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között változtathatja meg. A fellebbezési illeték összegét is a fellebbezéssel érintett érték határozza meg.

A felperesek a fellebbezésükben azt a határozott fellebbezési kérelmet terjesztették elő, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a perköltségre is kiterjedően - változtassa meg és a kereset szerint állapítsa meg a perbeli szerződés érvénytelenségét.

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (DH2 törvény) 37.§ (1) bekezdése alapján a törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezési érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé, vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon. A jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összességében is megjelölt határozott kérelmet kell előterjesztenie.

A felperesek keresete a fenti törvényi rendelkezésnek megfelelt, az érvénytelenség jogkövetkezményeként a felperesek kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását és az alperes

marasztalását 3.575.918 forint megfizetésére. Kérték továbbá, hogy a bíróság a kölcsönszerződés érvénytelensége, az érvényessé nyilvánítás és az elszámolás okán az 1959. évi Ptk.241.§-a alapján szüntesse meg a felek között a kölcsönszerződésből eredő tartozások pénzügyi visszlízingszerződés keretében történő rendezése tárgyában megkötött megállapodást.

A felperesek fellebbezésükben csak a szerződés érvénytelenségének megállapítását kérték, a szerződés érvényessé nyilvánítására és egyéb jogkövetkezményekre kiterjedő fellebbezési kérelmük nem volt. Így azonban a fellebbezés nem teljesíthető, mert a másodfokú bíróság nem hozhat a DH2 törvény idézett rendelkezésének meg nem felelő döntést, nem állapíthatja meg a szerződés érvénytelenségét.

Az ítélet tábla a fentiekre figyelemmel a fellebbezés indokait érdemben nem vizsgálta és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperesek a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni az alperes részéről felmerült másodfokú perköltséget, mely a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munkadíj. A le nem rótt fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a felperesek teljes személyes költségmentességére figyelemmel az állam viseli.

Pécs, 2019. január 31.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Krastenics Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró